

“Turgut Özal Dönemi” ve Müslüman Türkiye’ye Yerleştirdiği Ahlâk

Prof. Dr.-Ing. Şenel ERGİN

“ABD - İsrail - Türkiye üçgeni fikrini de ilk defa Turgut Özal ortaya atmıştı.

1988 yılında, askeri dönemin koyduğu antidemokratik 141, 142 ve 163 (sayılı) yasalar değiştirildi. Ekonomi uygulamalarına bakıldığı zaman liberal olan Turgut Özal hukuk alanında bu özelliğini sürdürmüyordu. 141 ve 142. maddeler kaldırılmış ama yerlerine aynı görevi yerine getiren başka yasalar Terörle Mücadele Kanununa eklenmişti.

Turgut Özal ideolojik olarak Reagan ve Thatcher’e çok yakındı. Bu iki isim 80’ler dünyasına hâkim olmuştu ve baskın ekonomik görüşü oluşturuyordu. Turgut Özal bu bakımdan o zamanki genel vizyonu ve trendleri yakalamıştı. Getirdiği uygulamalar da bu görüşlerin paralelindeki uygulamalardır. Doğal olarak bu yenedünya görüşü yeni bir ahlâk anlayışını da beraberinde getiriyordu. Özal bu yeni ahlâk anlayışını topluma sundu. Endüstriyel ahlâk tüm vefa duygularından, yasal tutarlılıklardan ve ideolojik inançlardan daha kuvvetliydi. Bu dönemin tek meşru hedefi zenginlikti.”

Rengarenk Cumhurbaşkanı’nın öyküsü: Turgut Özal

https://www.sabah.com.tr/galeri/turkiye/turgut_ozal_kimdir/19 (Giriş Tarihi: 16.04.2010)
erişim:21.11.2019

Özellikle Ahlâk Alanı’nda, bu alandan neşet eden değerlerin önemli belirleyicisi konumuna sabitlenmiş **vefa keyfiyeti** söz konusu ise..

“tüm VEFA duygularından” arındırılmışlık durumuna üst yönetici kimliğinde rıza göstermek ve 1000’li yılların başından günümüze Müslüman olmayı neredeyse altbeyin bilgisi seviyesine indirerek genetik bilgiye dönüştüren Türkiye’ye yerleştirilmesine izin vermenin de ötesinde..

AİLE YAŞAMIYLA birlikte toplumun gözleri önünde alenen önyak olmak, hiç unutulmaması gereken fiili bir gerçekliktir ve Özal Dönemi’nin de karakteristik özelliğidir.

Günümüz Türkiye’si’nde sıradan her kişinin derinden gelen varlık idrakine ters düşen günlük yaşamının yarattığı sayısız çelişkiyle başa çıkma gücünün gittikçe azalması,

ağzından dışarıya sarkan ateşleme fitili örneği diliyle ortalıkta dolaşan serseri el bombaları gibi nedeni / nedensiz rastgele sağa sola düşmesinin de illeti..

bu yaşamak zorunda bırakıldığımız talihsiz Özal Dönemi’dir.

Bu gerçekler idrak edildiğinde.. geriye - kurtuluşa dönüş süreci de başlar ve bugün yaşadığımız ve Materyalist Monizme sabitlenmiş, Emperyalist Siyonist Akla ram olmuş akıllara ters düşen de..

toplumsal yaşamda sözel ve eylemsel olarak “VEFA Kavramı”nın anlatılmaya başlanmış olmasıdır.

Şimdi.. Özal Dönemi’nde **Ahlâk Alanı’ndan, temeli oluşturan ve yönlendirici olan VEFA keyfiyetinin** nasıl geri çekildiğine gelelim.

Öyle uzun uzun **“kuramsal temelli sağlam açıklamalar”** beklemeyin..

Onlar, strateji uzmanlarının / ideologların planlarında ve çekmecelerinde saklı..

Açık açık - Türkiye Toplumunun gözünün içine baka baka **pragmatik yöntemlerle** iş bitirilmiştir.

Yapı olarak da Pragmatizm’e uygun bir kişinin Başkanlığı’nda ve

toplumun ana gövdesini oluşturan **“orta direk”** diye tanımlanan az öğretimli, az görgülü, az paralı, parçalanmış ya da “çekirdek” ya da tek ebeveynli,

özetle aile içi iletişimin olmadığı ve aile fertlerinin her birinin diğerine “yabancı” durduğu “ailer”in oluşturduğu, hegemonik baskılara açık topluluğa kolayca ulaşabilen ve onların da kolayca anladığı pragmatik yöntemler kullanılmıştır.

Yani iş bitiren, becerikli, sevimli, tombul ve içimizden biri gibi algılayıp yadırgamadığımız tutum ve davranışlarıyla aramızda dolaşan **Cumhur Başkanı’mızın ağzından dökülen ve de yerli yerinde kullanılan sloganlar..**

ağır ağır Türkiye’nin Ahlâk Alanı’ndan VEFA keyfiyetini çekip.. yok etmiştir..

Bu anlatımda abartı varsa da, yanlış yoktur.

Sadece oturup sakın kafa ile biraz düşünelim..

Şimdi.. Turgut Özal’ın kullandığı sloganlara geçebiliriz:

Beynime balyoz gibi inen ilk sözü:

“Benim Memurum İşini Bilir”

sloganı idi.

Bu slogan toplumun örgütlü oluşunu, yani temel örgüt düzenini hedef alan bir slogandır.

Devlet düzeninin içini oyar.

Toplulukların bir fikir bağlamında bir araya gelebilmelerinin önünde engel oluşturur.

Her kişinin her “işini” kendi çıkarlarına uygun gördüğü biçimde yapmasının, yani yasalara uygun ya da aykırı durmasının **“aşında fark etmez oluşunun”**,

En Üst Yönetici’nin ağzından onaylı olduğunu kavradığı anda,

o kişiyi ölümün dışında hiç bir şey ve kişi durduramaz..

Çünkü ana engelleyici olan, İslâm’ın VEFA temelli AHLÂK’ı devre dışına alınmıştır.

Bu slogan’ı izleyen ikincisi daha da beter olmuştur; bu kez de En Üst Yöneticimiz:

“Anayasayı Bir Kere Delmekle Bir Şey Olmaz”

demektedir.

Bu slogan öncelikle,

tedavüle çıkarılan ilk sloganın hukukî altyapısını oluşturmaktadır.

Anayasanın adını anan.. EN TEPEDEKİ YÖNETİCİ’nin bizzat kendisidir..

Ve bu o zaman, fiili olarak.. hükümet yönetimi üzerinden Devlet’e BAŞKAN olmaktadır.

**Bu slogan
devletin toplumsal - hukuki örgütlü düzenini,
yani Hukuk Felsefesi'ne ve Yasal Mevzuatı'na yönelerek Örgütsel
Devlet Yapısı'nı,
yani.. Millet'in gözünde Devletin Yasallığı'nı ve Meşruiyet
İçgüdüsü ile Algısı'nı yok etmeyi hedeflemek anlamındadır.**

Ülkede Hukuk Dünyası'nın temelini yok edildiğini kavrayamamak,
bu keyfiyetin toplumun somut – soyut varlığı üzerine karabasan gibi çöken ağırlığının
ayrıldında olamamak,
yani Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin varoluş koşullarını tehlikeye sokan bir hedefe
yönelmek anlamındadır..

Bu durumun ülke siyasi arenasında ortaya çıkardığı somut sonuçlarından birini,
yaşı ellisini aşmış ülke insanı çok iyi hatırlayacaktır;
siyasetin konuşulduğu otumlarda “memur” vasfındaki çalışanların hükümetin mi..
yoksa devletin mi memuru olduğu konusunda tartışmaları olurdu..
Çünkü izlenen resmi politikalar sonunda “devlet memurluğu vasfı”nı belirleyen
özelliklerden biri ortadan kaybolmuştu.
Devlet Memurluğu Görevi geniş anlamda “görevin sürekliliği anlayışı”nı yitirmekteydi;
hükümetler gelir - gider, memurlar emekli olur..
ancak planlı belirlenmiş görevlerin aynen başlandığı gibi sürdürülmesi gerekirdi.
Onlar partilerin hükümet programlarına göre değil, hükümetlerin de katılımcı olduğu
Devlet Kurumlarınınca ortak alınmış stratejik kararlara göre belirlenen Devlet
görevleriydi. Devletin Memurları'nın görevleriydi..
Yaşanan o zaman aralığında, kurulan her yeni hükümetle, görevler DEVLET adına yeniden
tanımlanıyor, görev dağılımı en hassas bakanlıklarda bile yeniden yapılabiliyordu..
Çünkü hükümet kuran her partinin tek kurum olarak, DEVLET adına yapmak istediği
farklı görüşler ve şeyler olabiliyordu.

Süreç içinde “işini bilen memurlar” rahatlıkla “devlet memurluğu” görev
yükümlülüğünden “hükümet memurluğu” görev yükümlülüğüne “terfi” etmekte
sakınca görmediler..
Hem böylece “işini bilmek” tanımlı nemalanma çıktısı daha da rahat elde edilebilir hale
gelmekteydi.

Ancak ilerleyen zamanda.. “hükümet memuru” olma vasfına paralel olarak.. Devlet
tanımı altında sıralanan kurumlaşmalarda da “adam” olma – adam bulma olasılığı
kaybolmaya başladı.

Memurunda “adam” olma keyfiyetini kaybeden DEVLET, fiili siyaset alanında da
“adam” keyfiyetini - nitelik ve icraat boyutunda- kaybediyordu.

Çünkü belli parti kontenjanlarından millet'in oyunu alarak Halkın Meclisi'ne girenler de
“işlerini bilmeye” başlamışlar ve
her gerekli olduğuna karar verildiği anda.. “Milletvekili Pazarları” kurulmaya başlanmıştı..

Yani vefa keyfiyetini kaybeden ahlâk.. Devlet Yapısı içinde sadece Devlet memurluğu
keyfiyetini değil, Devlet Adamı olan siyasetçi keyfiyetinin de yitirilmesine neden
olacaktı.

Millet'in Vekilleri kendilerini, farklı ideolojilerin güdümündeki partilerin alınıp satılabilen mallarına dönüştürmüşlerdi..

Ve bu ahlâk yoksunu durumu **CHP** bizlere ısmarlama bir partiyi meclise sokabilmek için, yakın tarihte bir kez daha yaşattı. **Oysa.. toplum olarak bu durumu unutmuştuk..**

Ve bunu yaptığı için CHP'nin seçmenlerinden özür dilediğini de..

CHP'den ayrılarak.. ısmarlama partinin, seçilmeden nasıl oluyorsa.. "milletvekilleri" olmayı kabul eden "milletin vekilleri"nin de vekillikten istifa ettiklerini ben duymadım..

Oysa Siyaset Felsefesi bağlamında ahlâki açıdan, bunların "vekil" sıfatlarının düşmesi gerekirdi..

Devlet Adamı kimliği olan siyasetçilerin bunları hâlâ akledebileceğini düşünebiliriz.

Özal gibi bir mühendisten başlattığı işin nasıl sona ereceğini çok iyi bildiği – bilmiş olması beklenir.

Mühendislik eğitimi insana önce bu beceriyi kazandıran bir eğitimidir:

süreç içinde ortaya çıkması muhtemel ve arzu edilmeyen seçenekleri bertaraf ederek, hedefi en baştan sonuca kilitleme eğitimidir mühendislik eğitimi.

Tasarımcı ya da stratejist bir mühendise önce beklenen sonucun ne olması istendiği – gerektiği söylenir; sonra imalat ya da "inşa süreci" bu istenen sonuca göre tasarlanır - planlanır.

Bunları iyi bilen ve görebilen bir eğitimci olarak, ben Turgut Özal'ı bağışlamam.. ama anlayabilirim.. kendine göre durum içinde ehven-i şer olarak gördüğü çözümlere öncelik vermiş olabilir..

Bu kez de bizleri, Türk Toplumunu, bu kerte fikri sorulmayacak kadar "değersiz"¹ gördüğü için bağışlamam..

Bunların – İslâm'a ihanetin hesabı Allah'ın huzurunda görülecek.. İnşallah.

Kullanılan sloganlar içinde anılmayı hak eden ve en sevimli görüneni:

"Her An Her Şey Olabilir"

sloganı idi.

Sloganın simgesel ismi **Cem Özer**'dir; bu cümleyi bazen kollarını da havaya kaldırarak öyle bir aşkla söylerdi ki.. donmuş bir suratla ekranda ışıldayan parlak yüzüne bakakalırdım.

¹ Ya da "Türkiye kendisine bırakılmayacak kadar değerlidir" biçiminde dile getirilen, Emperyalist – Siyonist Aklın görüşüne boyun eğdiği için bağışlamam..

Ne söylediğinin ayırdına varmadan sözleri ile toplumu yönlendirmeye kalkan podyum oyuncularında alenen sergilenen şey sadece beyin sefaletidir..

Bu da fena halde mide bulantısı yapar.

Kendilerini geçimlik paralarını kazanma uğruna toplumun ortasında maskara edenler güzel ya da yakışıklı görünmezler, onlara acıyarak bakar mahzun olursunuz.

Bu sloganla.. düşünme ve kendisi için karar verme alışkanlığı ve becerisi olmayan “sade vatandaş”a:

yaşadığı ortamda tutunabileceği “sağlam bir dal” olmadığı,
arkasını dayayabileceği – güvенеbileceği “kaya gibi sağlam bir DEVLET” bulunmadığı,
her an ayağının altındaki “sağlam toprak”ın kayabileceği,
savunmasız olduğu algısı verilmektedir.

Yaşam çok hareketlidir ve yaşamın sevk ve idaresi de tanımadığımız kişi, durum ve koşulların elindedir; zamanın ve zemin’in sağlam görünmediği durumlarda her an her şeyin olabileceği de beklenir düşüncesi..

kendi varlığının da tehlikeye düşebileceği tedirginliği içinde olan sade vatandaş’ın yaşamında öncelik kazanabilir.

Bu durumda ehven-i şer seçimler ana seçimlerdir ve herkes tedirgin bir hareketsizlik içinde “uyanık ve her oluşumu sindirmeye hazır” bir bekleyiş içine girer.

Güçlü olan kim’se ya da hangi düşünce ise yüzler o gücün bulunduğu yöne çevrilir..

Güçlü olan böylece zamanla HAKLI olmaya da başlar.

Çünkü yaşam “sade vatandaş” için kolay ve güvenli gibi görünmeye başlamıştır..

Aslında biraz düşünür ve görünür gerçekliğin derininde, “hedeflenen gerçek” yerine konanı görebilirsek..

İslâm’ın gelişme ve ilerleme bağlamında durağan bir ortam yarattığının..

Durağan değer öbeklerinin de, fizik yasalarına uyumlu olarak sürekli gerilediğinin..

Gelişmenin doğrusal ilerleyen değişim ve dönüşümlere bağlı olduğunun..

Ve ulaşılan - üretilen her “YENİ”nin arkasında bıraktığı “ESKİ-YENİDEN” daha mükemmel ve değerli sayıldığı “gerçeğinin”..

biz Müslümanlara yakıla – yıkıla kavratılmaya çalışıldığını anlayabiliriz.

Öte yandan, Modernist-Emperyalist-Siyonist Akla hizmet etmeye güdümlü Batı Felsefesi de.. örneğin “Tarihsel Bakış Açısı – Tarihsellik” gibi gerçekliği açıklayan sözde işe yarar kuramlar üretmektedir.

Aslında böyle durumlarda **Kuram’da / Teori’de** Devlet Örgütlenmesi içinde,

“sade vatandaş”a yol gösteren “DEVLETİN KURUMLARI” vardır ve onlar olmalıdır..

En Tepedeki Yönetici ne söylüyor olursa olsun, Devletin Kurumları kendi görüşlerini de sade vatandaş’a iletmekle yükümlüdür.

Örneğin DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI böyle bir KURUM olmalıdır,

Ve İnsan HAYAT’ının, Allah’ın el Hayy ismi’nin tecellisi olduğunu onlara anlatabilmelidir.

EZELDEN EBEDE seyreden ve edecek olan Varlık Sistemi içindeki CANLILIK olgusunun sadece Allah’ın hükmü kapsamında olduğu,

Allah’ın izni dışında yeryüzündeki insan hayatına müdahale edilemeyeceği ve

güçlü olanın her koşul ve durumda ASLA.. haklı olamayacağı da anlatılabilmelidir.

İnsanın – “sade vatandaş”ın hayatı, Allah’ın kurduğu Varlık Sistemi içinde ve bu sisteme yerleştirdiği ana kurucu değerler kapsamında seyreder.

İslâm Ahlâkı da bu değerleri tanımlayan bir çatı kavramıdır; bu bütünlük içinde dile gelen VEFA keyfiyeti de insanın Allah’a olan o yok sayılamaz – değiştirilemez doğrudan bağının farkına varması anlamındadır.

Deyim yerindeyse, İslâm Ahlâkı’na vefalı olmak, ihlâslı bir Müslüman = mümin olmak anlamındadır.

1960 İhtilâli’nden günümüze DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI’nın Devlet Kurumu olma niteliğini sizlerin değerlendirmelerine bırakıyorum..

Ülkenin, kendi adına iyi – kötü ayrımını yapamayan, salt nefsinin istekleri peşinde ömür tüketen, öğretimsiz – eğitimsiz “masum” halkına post-Modernitenin soysuzluğu / ahlâksızlığı bu sloganlar eşliğinde damardan işlendi.

VEFASIZLIK HASLETİ doğrudan kanlarına zerkedildi.

“Boyalı Gazetelerin” magazin sayfalarında ya da eklerinde.. Mason Beyefendiler’in Hanımları’ndan oluşan “Papatyalar” tanımlı Hanımefendiler Ordusu’nun ortasında Semra Özal Hanımefendi’yi, hemen yanında da Turgut Özal Beyefendi’yi seyrediyorduk.

Ve bu çift, Türkiye gibi kökü ulu bir İslâm Medeniyetine ve dünya tarihinin gördüğü üç büyük İmparatorluktan sonuncusuna temellenen bir ülkenin Devlet Başkanlığı makamında oturmaktaydı.

Ve bizler bu çiftin Devlet Başkanlığı Dönemi’nde “eşcinsel sahne – podyum ünlüleri”yle tanıştık.

Onlarla eğlence mekânlarında içli-dışlı, senli-benli beraber eğlendik, hoşça vakitler geçirdik.. Çok çok güldük – eğlendik..

Çoğu kere “Papatyalar” da yanımızda – görüş mesafemizde eğleniyorlardı..

Ardı ardına kurulan özel TV’ler vesilesiyle onları evlerimize konuk ettik..

Sahneler onlar içindi.. Emsalsiz “sanatları”nın, eğlence programları düzenleme becerilerinin tanığı olduk..

Travesti görünümlü bir gösteri dünyası Ünlüsü’nün, düzenlediği eğlencelerde uluorta rahatça dile getirdiği sövgülü sözlerine kahkahalar attık.. neden güldüğümüz üzerine düşünme gereğini hiç hissetmedik..

Bunları Sosyoloji alanındaki uzmanlar düşündü..

Eşcinseller diğerlerine göre daha da eğlenceli zaman öldürmemizi sağlıyordu; bu da biz “sade vatandaşlar”a yetmekteydi.

Devlet Erkânının en tepesinden en sade vatandaşa kadar gönül ve anlayış birlikteliği içinde Modernist - Emperyalist – Siyonist Dünyanın değerlerini bilir – bilmez sevdik ve içselleştirdik..

Ve onlar gibi olmaya özen gösterdik..

Kime ve neye ihanet içinde olduğumuzun farkına bile varamadık..

Ve Turgut Özal’ın bir anıt mezarı var; her yıl gidip tavaf edenler de.. Hastalıktan kurtulmak istiyorsak.. önce onu tanımak - tanımlamak zorundayız..

Böylece Türkiye’de İslâm Ahlâkı’nı yok etme görevini, Korkut Özal’ın kardeşine verdiler..

Bu başlı başına.. Türkiye ile açık açık dalga geçen bir kara mizah örneğidir.

Türkiye’de “sade vatandaş”ın karnını doyurabilmek için derininde taşıdığı Fıtratını - İslâm Ahlâkı’nı öldürmesi gerekiyordu..

O zaman ve mekânda, bu iki keyfiyete (karın tokluğu ile İslâm Ahlâkına) aynı anda sahip olunabileceğini anlatabilecek düzeyde etkin siyasî kimliğe sahip bir Allah’ın Kulu da bulunmuyordu..

İslâm’ın Ahlâkı’nı Çökertme Projesi, pragmatik bir mühendis olan Turgut Özal üzerinden, elbette Ülkemizdeki işlevsel aktif seyri süreli olarak, başarılı;

çünkü.. ülkede plan gereği kendisine destek verip yardım edecek yeteri kadar T.C. kimlikli güçlü – kudretli, Emperyalist-Siyonist ahlâkla eğitilmiş Mason Vatandaş bulunuyordu;

çünkü.. Kur’an’ın – Kelâmullah’ın – Allah’ın Sözü’nün Kâinata/Evrene değgin bütünsel ve bütüncül anlamını kavrayabilen ve anlatabilen T.C. kimlikli İlâhiyat Prof. Dr.’ları çoğunlukta değildi;

görünen o ki, anlama becerisini gösterenler de yeterli cesarete sahip değillerdi..

İslâm’ı anlatamayacaklarını düşündüler ve sessiz kalmayı yeğlediler.

İslâmî kimliğe sahip olanlar çözümü mevcut durum içinde değerlendirip, ekonomi alanına kayarak dengelemeyi seçtiler..

Ve.. İslâm’ı, o muhteşem varlık sistemini, ibadet boyutuna indirgediler..

Bunun için her iki dünyada da ALLAH’ın Huzurunda kendilerinden davacıyım..

CİHAT KAVRAMI’nı idrak edemedikleri için davacıyım..

Kendilerinden sonra gelecek Müslüman Nesli düşünemedikleri için davacıyım..

Turgut Özal ile yurtiçi ve yurtdışı bağlamında yaşantı birlikteliği kuranların tümü için de şunu söylemek isterim..

**Allah'ı Türkiye'nin sınırları dışına çıkarmayı..
Sahibinden / Rabb'tan Mülkü'nü çalmayı..
başarabiliriz sandılar..**

Şu sıralarda..

İslâm Ahlâkı'na zarar verilirken, VEFA keyfiyeti temel değeri, parça parça sökülüp yok edilirken..

Ülkemin İlahiyat Fakülteleri'nin bunun farkına varıp varmadıklarını anlamaya çalışmaktayım..

Günümüzden geriye - 1980'li yıllara doğru yapılan Lisansüstü tezlerini (yüksek lisans ve Dr. tezlerini) taramaya çalışıyorum.

Henüz, İslâm Ahlâkı'nı "Turgut Özal Döneminde" ele alarak irdeleyen bir tez çalışmasına ulaşamadım.. Umarım bu tür çalışmalar yapılmıştır..

Geriye kalan fakültelerin durumlarına gelince..

Derli toplu genel bir bilgi vermesi ve Özal üzerine yapılan Lisansüstü çalışmalarını listelemesi nedeniyle, okunmasının yararlı olduğunu düşündüğüm bir çalışmayı ekte veriyorum.

"Turgut Özal Çalışmaları Bibliyografyası Tahlili"² başlığını taşıyan bu çalışma, zamanında, Turgut Özal Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümünde, Yard. Doç. kadrosunda görevli öğretim üyesi **Dr. Yüksel Nizamoğlu**'na ait.

"Turgut Özal Türk siyasi hayatında çok önemli bir rol oynamış ve günümüzde etkileri hâlâ devam eden bir liderdir"

hükmünü çalışmasının ilk cümlesinde beyan eden **Nizamoğlu**;

"24 Ocak kararlarını başlangıç alacak olursak, 1980'den 1993'de vefatına kadar Türk siyasetinin önde gelen kişilerinden birisi olmuştur."

ifadesiyle de ikinci cümlesinde hükmünü pekiştirmektedir.

Özal'la ilgili ilk bibliyografyayı oluşturmayı amaçlayan Nizamoğlu, "daha sonra da bibliyografyadan hareketle Turgut Özal hakkında yapılan çalışmaları değerlendirmeye" almaktadır. (s. 336)

Toplanan veri

"Turgut Özal'la İlgili Olarak Gazeteciler Tarafından Yapılan Çalışmalar"

"Turgut Özal'la İlgili Olarak Yazılan Hatıra Eserler"

"Turgut Özal'la İlgili Olarak Yapılan Lisansüstü Çalışmalar"

"Turgut Özal'la İlgili Akademik Kitaplar ve Makaleler"

² NİZAMOĞLU, Y., "Turgut Özal Çalışmaları Bibliyografyası Tahlili",

<https://docplayer.biz.tr/137143507-Turgut-ozal-calismalari-bibliyografyasi-tahlili.html>, erişim:01.08.2020

alt başlıklarıyla sınıflandırılarak irdelenmiştir.

Çalışmanın sonucu olarak verilen kararlar şunlardır:

Hatıra türü eserlerin sayısı hayli fazladır, ancak birçoğunda duygusallık ön plandadır; “Özal artık tarihte yerini almış bir şahsiyettir ve yapılan çalışmaların daha objektif olması gerekmektedir.” (s.343)

“Özal’la ilgili akademik çalışmalar

- **siyaset bilimi,**
- **uluslararası ilişkiler,**
- **halkla ilişkiler,**
- **ekonomi,**
- **sosyoloji gibi farklı alanlarda gerçekleşmiş**

ve bu çalışmalar tez, makale ve kitap olarak yayınlanmıştır.”

“Özal’ın vefatının üzerinden 22 yıl gibi bir süre geçtiğinden artık **tarih biliminin de** bu alanda çalışma yapmasına ihtiyaç duyulmaktadır.” (s.343)

Araştırmacıya göre..

- **“Özal’ın siyasi kişiliği,**
- **diğer liderlerle ilişkileri,**
- **Türk cumhuriyetlerine olan yaklaşımları,**
- **Güneydoğu sorununa bakışı,**
- **Türkiye’deki ekonomi politikalarına katkısı,**
- **Avrupa Birliği sürecinin hızlanmasındaki rolü,**
- **ülkemizdeki demokrasi kültürünün gelişmesine katkısı,**
- **kendisinin sürekli ifade ettiği ‘transformasyon’un Türkiye’ye yansımaları,**
- **din ve vicdan hürriyetinin gelişmesine yaptığı katkılar çerçevesinde dönemdeki din devlet ilişkileri,**
- **orduyla olan münasebetleri gibi birçok başlıkta**

henüz yeterince çalışma yapıldığını söylemek mümkün değildir.” (s.343)

Turgut Özal egemen hükümdarlığı döneminde.. görünen o ki, sadece İSLÂM’ı unutmamıştır:

- **İslâm Ahlâkı’nın vaz’ettiği hususların, başta vefa olmak üzere, nasıl bir fitrî varlık değeri / Ontolojik bir değer olduğunu unutmamıştır,**
- **Kişisel dindar aile bağını unutmamıştır.**

Buna karşın.. gözleme açık tuttuğu ve dilinde sergilediği “bireysel dindarlık anlayışını” özenle gütmüş ve unutmamıştır.

Allah rahmet eylesin.. Özal öldü.

Allah’ın Varlık Sistemi’ni ve O’nun nizâmı olan İslâm’ı ve İslâm Ahlâk’ını kavrayamadığı için..

varsayılan tüm iyi niyetine karşın..

“salih bir amel”de bulunmadığını..

anlamış olmalı.

Kısaca.. VEFA keyfiyeti İslâm'da Ahlâk Alanı'nın merkezinde konumlanır ve Ahlâk Alanı'ndan neşet eden değerlerin tümü merkezdeki VEFA keyfiyetine odaklanır; referans aldıkları keyfiyet budur.

**Aynen Allah'ın kurduğu Varlık Sistemi'nin merkezinde konumlandırılmış ADALET keyfiyeti gibi..
Bu konuya da Allah'ın izniyle geri döneceğim.**

Ne hale geldik diye.. öyle uzun uzun düşünüp üzülmeğin ve sadece gücünüz yettiğince işlevsel olduğunuz alanda ve elbette Kur'an'da sınırları çizilen İslâmî Ahlâk çerçevesinde kalarak, en iyisini yapmaya çabalayın ve Allah'a emanet olun.

Biz Kulları için esas olan budur ve gerisi Allah'ın bileceği – kader ve kaza bağlamında göreceği iştir.

Âlemleri yarattı, Kur'an'ı indirdi..

Korumak da O'nun kudretinde..³

Allah, Kulu ve Rasûlu olan Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) ve Ümmet-i Muhammedîyye'ye indirdiği Âyetleriyle durumu bildirmiştir de..

Bizlere, kendisine iman etmiş Kulları'na, doğru bildiğimiz işlerimizde, CİHAT CİDDİYETİYLE çalışmak düşer.

Öyle değil mi..

³ **El En'âm Sûresi, 115. Âyet:** Rabbinin sözü, doğruluk ve adalet bakımından tamamlanmıştır. O'nun sözlerini değiştirecek kimse yoktur. O işitendir, bilendir. s.141

El Hicr 15 – 9. Âyet: Kur'an'ı kesinlikle biz indirdik; elbette onu yine biz koruyacağız.

(bu âyet açıkça göstermektedir ki, Kur'an-ı Kerim Allah'ın koruması altındadır ve kaybolmaksızın, en ufak bir tahrife uğramaksızın kıyamete kadar aslını muhafaza edecektir.) s.261

El Fussilet Sûresi, 41-42. Âyetler: Kendilerine Kitap geldiğinde onu inkâr edenler (şüphesiz bunun sonucuna katlanacaklardır). Hâlbuki o eşsiz bir kitaptır. (Âyet – 41)

Ona önden de ardından da bâtil gelemiz. O Hikmet sahibi, çok övülen Allah'tan indirilmiştir. (Âyet – 42), s.480

Âyetler için bkz:

Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meâli, Haz. Prof. Dr. Hayrettin Karaman ve diğerleri, *Türkiye Diyanet Vakfı yayınları*/ 86-E, ISBN: 978 – 975 – 389 – 352 – 7, 7. Baskı, Diyanet İşleri Başkanlığı, Ankara, 2013.